

Prohlídka výstavy „Za Československo“ s kurátorem

pro děti a pro rodiče...

Dvě pohádky na bříše v provedení divadla ANPU ...

a oblíbené prohlížení loutek a kulis po skončení představení.

Milí rodiče, milí prarodiče, vážení přátelé naší školy,

od začátku školního roku uběhlo jen pár týdnů a už se toho tolik událo! A další zajímavý program, vyjma pravidelné výuky, nás teprve čeká.

Jsem velice ráda, že se všem aktivitám, které škola nabízí, tak daří. Těší mě, že ČŠBH Paříž dále zajímá mladé studenty, kteří se chtějí podílet na jejím chodu. Velmi oceňuji nasazení, tvořivost a sebranost našeho pedagogického týmu. A jsem vděčná všem rodičům a prarodičům za to, že ČŠBH Paříž vnímají jako „svoji“ školu a jsou ochotni ji společnými silami posouvat „dál a výš“.

Je před námi hodně práce, těším se, že bude obohacující a přínosná pro všechny.

Za tým ČŠBH Paříž, Lucie Slavíková-Boucher.

Ze života spolku Česká škola bez hranic

→ Ve spolku ČŠBH jsme se v poslední době věnovali přípravě dvou mezinárodních konferencí. Tradiční, letos již 8. ročník, **Mezinárodní konference Českých škol bez hranic a spolupracujících škol** proběhl v rámci **Týdne češtiny ve světě** v srpnu v Praze. Nabídli jsme 6 metodických kurzů v průběhu 5 dnů. Celkem se zúčastnilo 60 učitelů a zájemců o výuku češtiny pro děti v zahraničí ze 12 zemí. Záznam z konference je [zde](#).

→ Ve dnech 19. a 20. září spolek uspořádal, jako odborný partner ve spolupráci se Stálou komisí Senátu pro krajany žijící v zahraničí a Akademií věd České republiky, mezinárodní konferenci **„Diaspora jako partner mateřského státu“**. Inspirativní, a dalo by se říci vůbec první debata v tomto rozsahu, přinesla řadu odpovědí a otevřela mnoho témat, na kterých bude třeba dále pracovat. Jednoznačně mimo jiné ukázala, že vytvoření pracoviště s mezirezortní kompetencí, které bude mít na starosti všechny otázky spojené s Čechy žijícími v zahraničí, je naprostou nezbytností. Záznam konference najdete [zde](#).

Spolek u příležitosti této konference **realizoval dotazníkový průzkum na téma „Češi v zahraničí – jejich vztah k mateřskému státu“**.

- 700 odpovědí, osoby ve věku 27–50 let, 68% vysokoškolsky vzdělaných.
- Téměř polovina respondentů žije v zahraničí déle než 10 let, většina odešla pro roce 1989.
- 2/3 žijí ve smíšeném manželství.
- Více než polovina dotázaných má pocit, že se jich události v České republice týkají a aktivně sledují politické i kulturní dění.
- Téměř 400 respondentů odpovědělo, že se o ně český stát dostatečně nezajímá, nebere zřetel na jejich potřeby a nevnímá je jako občany ČR.
- 92% dotázaných se cítí být Čechy a mají vztah ke svým českým předkům.
- 2/3 respondentů uvedly, že udržují ČJ u svých dětí nebo vnoučat, 1/3 pak i v písemné podobě.

Detailní analýzu najdete zde: <http://csbh.cz/novinky/vysledky-dotaznikoveho-setreni-cesi-v-zahranici-jejich-vztah-k-materskemu-statu>

→ „Naladte si“ **Český rozhlas - Rádio Praha**. Každou sobotu vysílá speciální zprávy po žáky našich škol a jejich rodiče. Stačí kliknout na www.csbh.cz na ikonu rádia a poslouchat.

Co nás čeká?

→ **2. setkání českých škol ve Francii: V pátek 7. a v sobotu 8. října 2016** se v Paříži uskuteční 2. setkání českých škol ve Francii. Na programu je zahajovací večer na ZÚ ČR, v sobotu pak návštěva výuky ČŠBH Paříž a seminář pro učitele.

→ Spolek Česká škola bez hranic se stal partnerem projektu **Bubnování pro Bubny 2016**.

V říjnu 2016 uplyne 75 let od okamžiku, kdy byl z nádraží Praha – Bubny vypraven první židovský transport do ghetta a koncentračních táborů na východě Evropy. Památník Bubny je tak místem, kudy za druhé světové války prošly tisíce židovských občanů protektorátu určených k likvidaci. Místem, jehož paměť nese zásadní odkazy pro současnost, neboť "ticho mlčící většiny je nadčasový fenomén". (www.bubny.org)

V ČŠBH Paříž budeme bubnovat v sobotu 15. října 2016 od 14,30 hodin. Děti se nejprve během výuky seznámí s příběhy lidí, kteří v krizových chvílích nemlčeli, zastali se pronásledovaných a prokázali tak osobní odvahu. Po vyučování si zabubnujeme proti zapomínání. To, že jsme daleko, neznamená, že jsme lhostejní.

Na konci newsletteru najdete také pozvánku na akce pořádané památníkem **v ČR v době dušičkových prázdnin**.

→ **Mikulášská besídka** - tradiční mikulášská besídka pro děti se bude konat **v sobotu 3. 12. 2016** na ZÚ ČR.

→ **Vánoční hodina ve škole:** společně strávený předvánoční čas s dětmi i rodiči **v sobotu 10. 12. 2016**, u předškoláků je vánoční hodina plánována na **středu 14. 12. 2016**.

Tým ČŠBH Paříž v 1. pololetí 2016 / 2017

Lucie S. Boucher

Ředitelka školy,
předsedkyně
sdružení Entract
en France

Petra Paumerová

Vyučující 0. a 1.
ročníku a
předškoláků,
pedagogická
koordinátorka pro
předškolní výchovu
a 1. stupeň

Silvie Wenger

Asistentka učitele
v 0. ročníku

**Kateřina
Malečková**

Vyučující 2. a 3.
ročníku, lektorka
doplňkových kurzů
češtiny

**Petra Reimer
Postlerová**

Vedoucí pěveckého
kroužku, asistentka
ve 2. a 3. ročníku

Marie Verhoeven
Vyučující
předmětu Můj
český svět ve 4.
a 5. ročníku

Iva Leblochová
Vyučující českého
jazyka ve 4. a 5.
ročníku, lektorka
kurzu pro nejmenší
děti, asistentka
předškolní výchovy

Mirka Mrázová
Vyučující českého
jazyka a literatury
v 6.–9. ročníku

Lucie Kubečková
Vyučující
předmětu České
země včera a dnes
v 6.–7. ročníku,
komunikace

Veronika Tinková
Asistentka
v předškolních
skupinách,
asistentka v 6.–7.
ročníku,
administrativní
podpora

Udalo se v ČŠBH Paříž

→ **Valná hromada spolku Entract en France** se uskutečnila v sobotu 10. září 2016. Byly prezentovány výsledky hospodaření sdružení, plán na školní rok, byly diskutovány možnosti spolupráce rodičů se školou.

→ **S kurátorem výstavy „Za Československo“ po stopách našich umělců ve Francii**

V sobotu 17. září 2016 navštívili žáci 4.–7. ročníku výstavu „Za Československo“ v doprovodu kurátora Pavla Chalupy. Děti se dozvěděly, jakou roli sehrála budova, v níž se dnes děti učí (18, rue Bonaparte), při vzniku Československa. Kurátor výstavy jim pak pomáhal poodhalit příběhy skrývající se v dílech A. Muchy, F. Kupky, J. Šímy, I. Dědičové a dalších. Děti prokázaly, že umění interpretace jim není cizí.

Děkujeme za ochotu a vstřícnost p. Chalupovi, Českému centru Paříž a investičnímu fondu Pro Arte, který výstavu uspořádal.

→ **Divadlo ANPU přivezlo Dvě pohádky na bříše**

V sobotu **1. října 2016** uspořádala ČŠBH Paříž ve spolupráci s Českým centrem Paříž dvě divadelní představení, tentokrát pro děti už od 3 let. Divadlo ANPU, které už v Paříži vystupovalo u příležitosti desetiletého výročí zdejší ČŠBH, vystoupilo tentokrát se Dvěma pohádkami na bříše. Pohádky, které jsou inspirovány Erbenovou pohádkou Jirka s kozou a pohádkou O Lenimírovi a Dobromilovi, vynikají

originálním pojetím a scénografií. Po skončení představení si děti směly prohlédnout loutky a vyzkoušet si třeba kostým draka!

Novinky z kurzů předškolních

Česká školka přivítala všechny, zejména nové děti a jejich rodiče a prarodiče. Velké poděkování patří všem dospělým, kteří si zvykli pravidelně sledovat aktuality české školy a zapojili se velmi rychle do materiální pomoci a spolupráce. S dětmi jsme tak hned v září mohli vyzkoušet bramborová tiskátka, „zamávat“ vlaštovkám i čápům na cestu k moři, probudit ježka nebo si předvést příchod deštivého počasí...s pomocí velkých štětců. V letošním školním roce se více zaměříme na pohyb s hudbou, tancování, písničky a divadelní scénické pohádky. P. Paumerová

... a nejmenších dětí

V září začaly i kurzy pro nejmenší děti do tří let s rodiči. Děti si pomalu zvykají na nové prostředí a potkávají se s vrstevníky. Učíme se česká říkadla, básničky, děti poslouchají čtení nebo vyprávění českých pohádek a začínáme společně malovat. Postupně budeme zařazovat i další hudební a pohybové aktivity.
I. Leblochová

„Doplňující kurzy mohou být odrazovým můstkem pro další studium“ - s Kateřinou Malečkovou o sobotních kurzech češtiny

Doplňující kurzy češtiny byly zahájeny i tento školní rok. Jsou určené dětem od 5 do 10 let, které mají zájem prohlubovat svou znalost češtiny hravou formou.

Děti docházejí na devadesátiminutové lekce vedené Kateřinou Malečkovou, vyučující České školy bez hranic Paříž, a stážistkou Veronikou Tinkovou každou sobotu vyjma prázdnin. V letošním roce je do kurzů zapsáno sedm dětí.

Cílem hodin je u dětí zaktivizovat jejich pasivní znalost jazyka, odbourat ostych z mluvené češtiny, rozvíjet komunikaci, rozšiřovat slovní zásobu, seznamovat děti nenásilnou formou s českou gramatikou a reáliemi. To vše se děje prostřednictvím her, básniček, říkadla, pohádek, krátkých českých videí či písniček. Děti také vyplňují každou hodinu pracovní listy a starší z nich čtou krátké české texty. V současné době připravujeme pro toto speciální publikum i odpovídající učebnici; i když děti pocházejí převážně z česko-francouzských rodin, není čeština jejich první (mateřský) jazyk, zároveň však pro ně není ani jazykem cizím. To vše se odráží na přístupu vyučujících a vyučovacích metodách.

Na konci minulého roku se ukázalo, že doplňující kurzy mohou být i jakýmsi odrazovým můstkem pro komplexnější studium češtiny. Dva absolventi loňských doplňujících kurzů zvládli zápis do České školy bez hranic Paříž a přestoupili do 1. a 2. třídy. Považuji to za velký úspěch dětí, jejich rodičů i vyučujících a zároveň za povzbuzení a motivaci k dalšímu pokračování doplňujících kurzů.

S Petrou Reimer-Postlerovou o pěveckém kroužku

Listy: Druhým rokem vedeš pěvecký kroužek při ČŠBH. Jak to probíhá?

Báječně. Děti jsou šikovné a baví nás to. Je tam uvolněná atmosféra. Nejdřív se vždycky protáhneme a rozezpíváme se. Děti se učí, jak správně dýchat a pracovat s hlasem. Pak zkusíme repertoár na koncert s naší klavíristkou Katkou. Ke každé písničce se snažíme společně vymyslet, jak ji dramaticky oživit. Povídáme si o textech; i na základy hudební teorie dojde. Děti poznávají noty a tak dále.

Listy: Podle čeho vybíráte repertoár?

Každé pololetí bylo prozatím úplně jiné. Baví mě s dětmi experimentovat. První zimu jsme secvičili vánoční pásma koled s kostýmy a kulisami jako v divadle. Na jaře jsme zpívali více jako sbor, napůl lidovky a napůl umělé písničky, spíše v žertovném tónu. A dokonce jsme si troufli i na dvojhlas. Letos na Vánoce budeme zpívat i populárnější věci a proložíme to recitací. Přihlásilo se totiž více menších dětí. Příští rok bych chtěla nacvičit muzikál. Všechny skladby jsou samozřejmě v češtině.

Českou školu v Paříži spoluutvářejí rodiče a prarodiče

I v letošním roce má škola to štěstí, že může spolupracovat s rodiči a prarodiči. Díky tomu můžeme realizovat takové akce, jako jsou Mikulášská besídka, divadelní představení nebo překladatelská soutěž. Rodiče a prarodiče se také podílejí na zajištění organizačních záležitostí: dovoz učebnic a pracovních sešitů z Čech, příprava žákovských knížek nebo vybavení tříd nábytkem, poskytnutí drobného spotřebního materiálu či výtvarných potřeb. Bez takové pomoci by se škola neobešla a je na "své" rodiče a prarodiče patřičně pyšná. Zeptali jsme se dvou z nich, jak školu vidí oni.

Eva Dokládalová, maminka Huga (3. ročník)

Listy: Jak vnímáte ze svého pohledu českou školu a co od ní očekáváte především?

Letos začínáme třetí rok, co můj syn chodí do české školy. Lze říci, že mé očekávání je stále stejné: aby získal dobré vzdělání ve svém mateřském jazyce a českých reáliích. Mé vnímání české školy se ale za tuto dobu trochu posunulo. Nejdříve jsem ji brala jako každou jinou školu. Teď ji více vidím jako nadstandardní zdroj vzdělávání. Nadstandardní jednak nízkým počtem žáků na učitele, ale také bohatostí rozvíjených kompetencí u dětí (vztah ke knihám, estetické vnímání, komunikační dovednosti atd.).

Listy: Můžete popsat svou spolupráci se školou?

Letos jsem prozatím pomohla při aktualizaci a vytištění žákovské knížky pro tento rok. Jinak občas, jako ostatní rodiče, se snažím vypomoci při organizaci příležitostných akcí (divadlo, promítání filmů). Snažila jsem se také trochu přispět ke shánění finanční podpory pro překladatelskou soutěž, kterou považuji za výborný prostředek k propojení všech jazykových dovedností vícejazyčných dětí. A nakonec snad mohu zmínit piknik v lese Trois pignons, kterého se zúčastnili zejména ložští druháci, jejich rodiče a jejich paní učitelky.

Listy: Co plánujete v tomto směru v letošním školním roce?

Teď na začátku roku se plány spíše upřesňují. Ráda zase pomohu jako v loňském školním roce, nebo i jinak, dle potřeby. A pokud bude zájem a pěkné počasí, určitě zase uspořádám nějaký piknik v pěkné přírodě pro děti a rodiče z české školy.

Martina Gabriel, maminka Matyldy (1. ročník) a Violy (nejmenší děti)

Listy: Jak vnímáte ze svého pohledu českou školu a co od ní očekáváte především?

V první řadě je to pro mě jedinečná možnost, jak umožnit svým dětem, aby se dobře naučily česky a poznaly dobře českou kulturu – přes veškerou dobrou vůli by se to pouze v rámci rodiny velmi těžko zvládalo. Velmi oceňuji, že se Česká škola snaží přinášet dětem i témata, která jdou nad rámec „běžné“ výuky jazyka – jako je například letošní Bubnování pro Bubny. To dělá ze sobotních půldnů v rue Bonaparte důležitou a cennou součástí celkového vzdělávání našich dětí.

Během rozbíhajícího se školního roku jsem si pak uvědomila, že mi škola přináší i příjemnou možnost trávit víc času s českými krajaný, v českém prostředí – a tak vlastně pomáhá udržovat vztah k vlasti i mně jako rodiči.

Listy: Můžete popsat svou spolupráci se školou?

Do české školy mé děti nastoupily po delší pauze až letos – takže má spolupráce je (zatím) minimální: pomoc minulou sobotu při přípravě představení divadla ANPU.

Listy: Co plánujete v tomto směru v letošním školním roce?

Při valné hromadě se hodně diskutovalo o možnostech zapojení rodičů: škola poskytuje vzdělání na velmi profesionální úrovni, ale zároveň je její fungování hodně závislé na nezištném nasazení řady lidí a její rozpočet se odvíjí od výsledků každoročních grantových řízení. To v obecné rovině souvisí s otázkou vztahu České republiky a českých krajanů žijících v zahraničí a s tématy, která byla probírána na nedávné konferenci organizované ČSBH „Diaspora jako partner mateřského státu“.

A co v tomto směru tedy plánuju já... ráda opět pomůžu se stěhováním židlí na divadelní představení a zapojím se do jiných podobných pomocných aktivit. A – ráda bych se také pokusila dát dohromady skupinu rodičů, se kterou bychom mohli pracovat na otázce financování české školy (!). Dobrovolníci nechtě se mi prosím ozvou...

Nezapomeňte na prázdninové čtení!

Dušičkové prázdniny se blíží, přijďte si vypůjčit knihy ze školní knihovny. Pokud byste si nevybrali, zapátrejte pak třeba v českých knihkupectvích po nových knihách oceněných **Zlatou stuhou**. Tato cena je každoročně udělována tvůrcům **nejlepších knih pro děti a mládež vydaných v českém jazyce**. www.zlatastuha.cz Zde je inspirace.

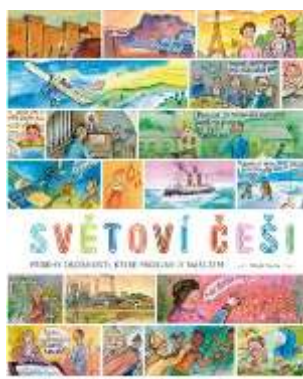
Jarmila Marešová – Kdo bydlí ve starém dubu?, Albatros, 2016.

Malované vyprávění a komiks o příhodách malé veverky a o dalších obyvatelích starého dubu. A že jich ve starém dubu bydlelo víc než dost! Veverka si našla útulný byteček v dutině po uhnilé větvi, v koruně hnízdila sýkorka a myška si vyhloubila chodbičky pod kořeny..... Dvoustrany obrázkového komiksu jsou prostřídány malovaným čtením. Kniha je vhodná **pro začínající čtenáře**. Texty jsou psané hůlkovým písmem, se kterým se ve škole seznamují hned v prvních měsících první třídy.

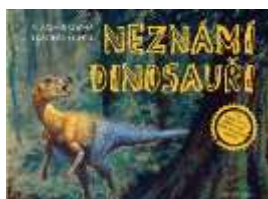
Lucie Rašková – Samota není zlej, Brkola, 2016.

Kniha vypráví příběh jednoho roku života chlapce Péti. Je podzim a právě se s maminkou přestěhoval z vesnice do města, ve kterém začne navštěvovat první třídu. Péťův tatínek je námořní kapitán, který doma pobývá vzácně, a tak Péťův svět tvoří především ženy. Vlídá maminka a dobrosrdečná sousedka, paní Přerazilová. A také její pes, který se jmenuje Samota a který se stane Péťovým nerozlučným kamarádem. Text je psán barvitým poetickým jazykem, který si velmi dobře rozumí s výtvarným doprovodem. Tak tomu ostatně bývá většinou, když je jejich autorem jeden a týž člověk.

Jiří Černý, Jana Jůzová – Světoví Češi, Mladá fronta, 2016.

Prostřednictvím textu a komiksu dává kniha nahlédnout do lidských osudů výjimečných osobností, které vynikly ve svém oboru, případně otevřely novou cestu vývoje. Nalezneme zde 27 příběhů pozoruhodných lidí – umělců, vynálezců, vědců i podnikatelů. Někteří za celý svůj život naši zemi neopustili, jiní odjeli do cizích měst bádát či tvořit, další se vydali na druhý konec světa poznávat cizí národy. Jak plynuly jejich životy? Šlo jim vše hladce, nebo se potýkali s potížemi, závistí či nepřízní osudu? Usilovali o svůj cíl již od mládí, nebo k němu došli "náhodou"?

Vladimír Socha, Vladimír Kupčák – Neznámí dinosauri, Mladá fronta, 2016.

Prehistorické období naší planety trvalo miliony let a během té doby se na ní vystřídala ta nejpestřejší škála živočichů i rostlin. I proto čas od času vědci objeví fosilní pozůstatky dosud neznámých druhů. Nádherně ilustrovaná **původní česká encyklopedie** vás prostřednictvím krátkých textů a boxů se zajímavostmi seznámí s celkem 40 zástupci dinosaurů nejrůznějších tvarů, velikostí i barev – obřích sauropodů, drobných opeřenců, dravců i býložravců.

Památník Šoa Praha o.p.s.

Podzimní program

14/9/2016 19:00

SLABÉ KUSYkoncert The Tap Tap
nádraží Praha–Bubny

20/9/2016 20:00

EUGENIOVÉprojekce filmového dokumentu
na střeše Veletržního paláce

11/10/2016 17:00

STIGMATIZOVANÁ MÍSTA EVROPYodhalení výstavy čtyř fotografií
na nádraží Praha–Bubny

16/10/2016 17:00

BUBNOVÁNÍ PRO BUBNYveřejné setkání k 75. výročí prvního židovského transportu
z Prahy spojené s bubnováním proti tichu mlčící většiny

18/10/2016

PHILIP ZIMBARDO „HEROIC IMAGINATION“

prezentace vzdělávací koncepce „Everyday Heroes“ v DOXu

24–26/10/2016 19:00

ČEKARNA

představení Farmy v jeskyni na nádraží Praha–Bubny

www.bubny.org

partneři:

finanční podpora

PAMÁTNÍK
TICHA
BUBNY

Bubnování pro Bubny 2016 je realizováno za přispění Městské části Praha 7.